

1 de maig 2019

MOVIMENTS I COL·LECTIUS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARES: ACO, GOAC, JOC I MIJAC, CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS OBRERS I POPULARS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA

El Primer de Maig, Dia Internacional dels treballadors i treballadores commemorem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886, morts en la lluita per la jornada laboral de les vuit hores, i les víctimes de la defensa dels drets laborals.

Fa 100 anys va tenir lloc, a Catalunya, la vaga de La Canadenca. Probablement, va ser la mobilització obrera més important del segle XX que va aconseguir, entre d'altres fites: l'establiment de la jornada de vuit hores i l'inici de la cohesió del moviment obrer.

"No som mercaderies en mans de polítics i banquers"

El 15 de maig de 2011, davant la greu crisi social, política i econòmica a Espanya, va sorgir el moviment 15M, el moviment dels indignats. La ciutadania va prendre les places per a protestar davant la corrupció i la falta de democràcia. Actualment, tot i que l'esperit d'aquesta protesta no s'ha assolit plenament, el 15M està sent precursor d'una manera nova de fer política i de diversos moviments socials.

Encara avui, al 2019, seguim lluitant!!!! Molts drets, que portem segles defensant, s'estan perdent. Cada vegada hi ha més víctimes d'aquest sistema de classes, on els rics cada vegada ho són més i la classe obrera deixa d'estar organitzada, perdent més drets dia a dia.

Per això, des dels Moviments Obrers Cristians, que celebrem enguany el 25è aniversari de *La Pastoral Obrera de tota l'Església*:

CONSTATEM:

Que la desigualtat, la precarietat i la pobresa crònica creixen, posant en perill la subsistència de les persones fent-les caure en un pou del qual és molt difícil sortir-ne. A Catalunya, hi ha 1.152.700 persones en risc de pobresa.

- En la darrera dècada ha augmentat en un 47% el nombre de llars catalanes on no entren ingressos de caràcter laboral.
- Entre els anys 2013 i 2017 va créixer un 17% el nombre de persones en risc d'exclusió social, tot i tenir feina.

Que treballar, percebre subsidi d'atur o pensió, avui per a avui, no garanteix una vida mínimament digna. Bona part de les famílies viuen al límit, sense que puguin cobrir les necessitats bàsiques:

- El preu de l'habitatge, tant de propietat com de lloguer, és la part de la despesa que ofega les economies domèstiques. Es continua especulant amb aquest dret bàsic de la ciutadania, sense que moltes famílies hi tinguin un accés digne. Estem propers a reeditar la tristament coneguda com la bombolla immobiliària.
- La major part de les prestacions, pensions i subsidis són del tot insuficients; i els tràmits per a accedir-hi són confusos i tediosos.
- La Renda Bàsica de Ciutadania no s'ha implementat plenament; tampoc no hi ha total transparència en l'aplicació de la llei.

Percebem una pressió alta per a què la població adquireixi serveis/prestacions privats (plans de pensions, serveis sanitaris, rendes vitalícies, ...) per a què substituïnxin els públics, sense que els costos i les condicions estiguin a l'abast de moltes treballadores i treballadors.

Per tant, la regressió de l'estat del benestar ha estat una de les empremtes més importants que ha deixat la crisi. Els drets assolits en el passat per les persones treballadores que ens han precedit s'han retallat dramàticament en pocs anys.

Davant aquesta realitat, **DENUNCIEM**:

- que el sistema capitalista en el que estem immersos dicta les polítiques que propicien el màxim guany de les grans empreses del país i les multinacionals, i que menystenen les treballadores i els treballadors que només poden arribar a percebre unes prestacions econòmiques que són les engrunes d'una societat que genera béns i riquesa.
- Les Administracions Públiques estan restant al servei d'aquests grans poders econòmics i no estan aplicant polítiques de redistribució de la riquesa, contra el frau fiscal i de reducció i contenció del preu dels lloguers dels habitatges.
- Els que estan dirigint les polítiques econòmiques no tenen escrúpols i es mostren del tot insensibles al sofriment humà que estan provocant; i no només a casa nostra, sinó arreu del món
- El mateix sistema s'encarrega de què els grans mitjans de comunicació escampin la idea de què el sistema públic no es pot suportar. Així, neguen el paper clau de regulació que han de tenir les Administracions Públiques.

Com a Moviments Obrers Cristians no restem indiferents a aquesta realitat i a les causes que la provoquen. Jesús de Natzaret posa en el centre la persona i, davant de qualsevol opressió, l'allibera i la dignifica.

*L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat a portar la Bona Nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits*

(Lc4, 18)

Per tot això, **ENS COMPROMETEM A**:

- Ser a prop de les persones que reben les conseqüències d'aquest sistema econòmic injust.
- Amb l'esperit de la vaga de la Canadenca de fa 100 anys, impulsar les lluites del moviment obrer i moviments socials, per a transformar les polítiques laborals i socials imposades en la crisi i per a reivindicar els sistemes públics de protecció social dels treballadors i treballadores.
- Reclamar a les Administracions públiques que s'empenguin una veritable Reforma Fiscal i la derogació de les Reformes Laborals. I que s'estableixi el compromís de dur a terme un debat profund sobre el Sistema Públic de Pensions de la Seguretat Social, que contempli la seva vinculació als drets socials.
- Continuar lluitant pel treball digne, conjuntament amb les organitzacions eclesials que conformem la Plataforma *Església pel Treball Decent*

